

5) Udvalget's Forslag til Lovforslagets § 12 med de herunder nævnte Forandringer: „I de Boer, der efter denne Lovs Kundgjørelse tages under Behandling“ sættes følgende: „I de Boer, der tages under Behandling“ 3. Måanedes efter denne Lovs Udgivelse.“ — Ordene: „hvad enten Boerne . . . insolvente“ udgaaes vedtoges med 77 Stemmer mod 1.

6) Lovforslagets § 12 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

„I de Boer, der tages under Behandling 3. Måanedes efter denne Lovs Udgivelse, skulle Gaandskriftstræv og dermed i Klasse staaende Fordringer ikke nyde nogen Fortrinsret til Betaling fremfor Regningskræv.“ Vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Derneft fattedes under Forhandling Lovforslagets §§ 2 og 3 med de dertil stillede Endringsforslag.

Ordføreren: Det Forslag, som Udvalget har gjort med Hensyn til Lovudkastets § 2, deler sig i nogle Redactionsforslag og et Realitetsforslag. Hvad de første angaaer, skal jeg ikke opholde mig videre derved; jeg troer, at det ærede Thing vil erkjende, at de Endringer, Udvalget har foreslaaet med Hensyn til Affattelsen af den, ville, hvis de vedtages, gjøre den correctere. Heller ikke med Hensyn til den Realitetsforandring, som Udvalget har foreslaaet, skal jeg udiale mig udførlig, da ogsaa dette Punkt har været Ojenstand for en temmelig udførlig Discussion ved første Behandling, og de Grunde, som have ledet Udvalget til at foreslaae denne Forandring, ere antydede i Betænkningen. Saaledes som Udvalget foreslaaer den affattet, vil den, der har modtaget en Gave i den Falliten nærmest foregaaende Tid, blive fri for at levere den tilbage, naar han har modtaget den i fuldkommen god Tro, det vil sige, at den, der har modtaget en Gave af en senere Fallent, kun skal være pligtig at betale tilbage, hvad han har faaet og mulig forbrugt, naar han havde enten Kundskab om,

at den Paagældende ikke var istand til at fyldestgjøre sine Creditorer, eller taaltald en bestemt Formodning derom. Derimod at gaae videre og ubetinget paabyde Gavemodtageren at restituere en Gave, har man fundet at være ubilligt, og desuden stemmer det heller ikke med de Lovbestemmelser, som for Tiden glæde i Henseende til lignende Forhold. Med Hensyn til § 3 er det foreslaaet, at den Arrestfrihed, der tilstaaes en Fallent, ogsaa skal komme ham tilgode fra det Tidspunkt af, at Boet er begjært overtaget til Skiftebehandling. Det ærede Thing vil let see, at Grunden til dette Forslag har været, at hele Bestemmelsen i mange Tilfælde kunde blive lidet betydende, naar den Creditor, som kunde være tilbøielig til at forlange Arrest paa Fallentens Person, kunde benytte sig af sin Kundskab om, at hans Debtors Bo er begjært taget under Skiftebehandling, til at faae Arresten exequeret, inden Boet er bleven taget under Behandling. Ifølge den derom stete Begjæring. Den derefter af Udvalget foreslaaede forandrede Affattelse af Paragraphen sigter til at forebygge, at en Creditor, der allerede havde faaet eller forlangt Arrest exequeret, skulde miste den Ret, som han i saa Henseende havde erhvervet eller gjort Skridt til at gennemføre. Et æret Medlem af Thinget har meent, at Slutningen af Udvalgets Paragraph, der forsaavidt gaaes sammen med Slutningen af Paragraphen i Lovudkastet, skulde udgaae. Forinden jeg har hørt hans Motivering af dette Forslag, kan jeg ikke vide, hvorpaa det støttes; det forekommer mig imidlertid, at det i sig selv er en meget naturlig Bestemmelse, at den Arrestfrihed, der ellers tilstaaes Fallenten, ikke skal tilkomme en Fallent, som har gjort sig skyldig i uredeligt eller misligt Forhold. Forøvrigt er det jo en Selvsølge, at den Arrestfrihed, som der er Tale om i Paragraphen, kun er Frihed for civil eller privat Arrest, hvorimod Bestemmelsen i Paragraphen i intet Tilfælde vedrører den criminelle Arrest.

Jessen: Ja, det er netop Grunden til, at jeg har stillet Forslaget, fordi jeg sandt, at det var en Selvsølge, at Fallenten ikke kunde være fritaget for Arrest, naar han havde paa-